

PIOROLOTNY (1) *ai*

N pl subst pi(o)rolotn(e).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

Szybko lecący, lotny; pennipotens Cn:

Wyrażenie: »strzały piorolotne«: Záráz ná pierwłzym łtárćiu/ woyłko ptakow ległó/ Choćiay im tyle dwoie ná pomoc przybiegłó. Tych łtrzały piorolotne ná się rozebrały KmitaSpit B2v.

MN